

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 33T/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118010507
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šuťák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118010507.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Petrom Šuťakom na hlavnom pojednávaní dňa 2. apríla 2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

H. D., nar. XX.X.XXXX Y. J., ČR, trvale bytom G. X. Y. Č.. XXX, bez prihlásenia bytom J., L. Č.. XX, Č.,

je vinný, že

v období od 1.12.2016 do 2.4.2019 v G. X. Y., okres Prešov a inde si prirodzený otec maloletého V.Á. D., nar. XX.XX.XXXX úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť na svojho syna a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove sp. zn. 30P/410/2015 zo dňa 27.6.2016, právoplatným dňa 26.8.2016 bol zaviazaný prispievať na výživu mal. V. D. sumou vo výške 150,- Eur mesačne, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva, opakovane do budúcnosti, čím mu za uvedené obdobie, vznikol dlh na výživnom voči K. D. vo výške najmenej 3.845,- Eur, hoci bol z a obdobný čin trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/117/2016 zo dňa 27.10.2016, právoplatným dňa 29.11.2016 odsúdený na podmienený trest odňatia slobody,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri neexistencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 21.3.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov obžalobu na obžalovaného H. D. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom poškodenej K. D., prečítaním výpovede obžalovaného H. D. a oboznámením listinných a ďalších dôkazov.

Nakoľko hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného súd za splnenia zákonných podmienok prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej je zrejmé, že V. D., X.. XX.XX.XXXX pochádza z manželstva s K. D. a že vyživovacia povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Prešov a je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči synovi V. D.. Počas uvedeného obdobia bol zamestnaný vo firme L., kde pracoval 8 mesiacov na pozícii operátor výroby a zarábala asi 15.000,- Kč v čistom. Následne dva mesiace vykonával živnosť v odbore stavebníctva, kde firma pre ktorú pracoval mu nezaplatila. U svojho zamestnávateľa nenahlásil vyživovaciu povinnosť a k majetkovým pomerom uviedol, že na Slovensku má neskolaudovaný rodinný dom v obci G. X. Y., nemá žiadne úspory, ani majetok. Následne bol evidovaný na úrade práce, kde poberá sociálnu dávku vo výške 2.200,- Kč. Nevedel uviesť koľko peňazí poslal na výživné synovi a nebolo nič zrážané ani v rámci exekučného konania a výživné si neplnil z dôvodu, že nemal dostatok peňazí. Na Vianoce 2017 poslal sumu 5.000,- Kč synovi V. D. prostredníctvom syna H. D. a žiadne darčeky mu neposielal.

Svedkyňa K. D. uviedla na hlavnom pojednávaní, že nevie presne vyčíslit' dlžné výživné, ale za celé obdobie to bude cca 3.000,- Eur, aj pred decembrom 2016 platil, ale platby meškali 2-3 mesiace a nevyzývala ho na platenie výživného, ale dávala trestné oznámenie a obžalovaný nekontaktuje ju, ani syna. Pokiaľ poslala písomnosť, kde vyhlásila, že dlžné výživné bolo zaplatené, uviedla, že poslal synovi SMS správu na Messenger s tým, že keď takéto vyjadrenie nenapíše, dá majetok do exekúcie a chcela, aby bol majetok na ňu. Dohodu o mimosúdnom vyrovnaní podpísal za neho jeho syn a podpísala toto vyhlásenie z dôvodu, že sa bála, že majetok dá do exekúcie a od decembra 2016 jej neuhradil žiadnu sumu.

Bola prečítaná jej svedecká výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný v roku 2015 odišiel zo spoločnej domácnosti a preto v októbri 2015 bol podaný návrh na rozvod manželstva a zverenie maloletého V. D. do jej osobnej starostlivosti. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 30P/410/2015 zo dňa 27.6.2016 bolo manželstvo rozvedené, syn V. bol zverený do jej starostlivosti a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 150,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred. Nakoľko obžalovaný vyživovaciu povinnosť neplnil, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov bol uznaný vinným za obdobie od októbra 2015 do októbra 2016. Jedinú sumu zaplatil vo februári 2017 vo výške 180,- Eur. Jej príjmom je invalidný dôchodok vo výške 271,- Eur a prídavky na syna V. vo výške 23,- Eur a býva v rodinnom dome, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve s obžalovaným. Syn V. navštevuje 8. ročník Základnej školy v Petrovanoch, kde má rôzne výdavky. Zdravotný stav syna je dobrý a bývalý manžel sa so synom nekontaktuje ani osobne, ani telefonicky, ani prostredníctvom sociálnych sietí. Neposiela mu ani žiadne darčeky. Dlžné výživné nevymáha ani cestou exekútora, ani nepoberá náhradné výživné.

Z oboznámených listinných dôkazov vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 30P/40/2015 zo dňa 27.6.2016 bolo manželstvo obžalovaného a K. D. rozvedené, kde maloletý V. D. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a obžalovanému bola uložená povinnosť prispievať na výživu obžalovaného sumou 150,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, kde uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.8.2016 a vykonateľnosť dňa 16.9.2016. Bol

oboznámený aj rodný list maloletého V. D., ktorý navštevuje Základnú školu J. a v školskom roku 2016-2017 bol žiakom 8. ročníka základnej školy. Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T/117/2016 zo dňa 27.10.2016 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, ktorého výkon mu bol uložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Z oboznámených správ je zrejmé, že obžalovaný H. D. nebol prihlásený do registra poistencov a sporiteľov stavebného dôchodkového sporenia. K. D. nie je ani nebola poberateľkou náhradného výživného a obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, kde menovaný bol vyradený dňa 8.2.2016 z dôvodu nedostavenia sa na úrad v určenom termíne a nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi, ani aktivačného príspevku. Bol oboznámený aj výpis zo živnostenského registra obžalovaného H. D., ako aj správa z Daňového úradu J., že obžalovaný nepodal daňové priznanie príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2016. Je vlastníkom nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XXX, XXX, k. ú. G. X. Y. a doposiaľ nebol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení FNsP J. a nie je vedený ani v tamojšej psychiatrickej ambulancii. Vo výpise vozidiel ma evidované jedno vozidlo S. Y..

Zo správy z miesta trvalého bydliska je zrejmé, že je prihlásený na trvalý pobyt v obci G. X. Y., ale od roku 2016 sa na tejto adrese nezdržiava a od 1.12.2016 nebol zamestnaný na verejnoprospešných prácach a nebol ani riešený komisiou na ochranu verejného poriadku a doposiaľ má v registri trestov dva záznamy, kde naposledy bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy vyššie uvedeným trestným rozkazom. Boli oboznámené aj listinné dôkazy predložené obžalovaným, z ktorých je zrejmé, že pracovný pomer spoločnosti L. bol ukončený z dôvodu neuspokojivej pracovnej morálky a neuspokojivého pracovného výkonu a taktiež bola správa z úradu práce Č. K., z ktorej je zrejmé, aké práce mu boli ponúknuté a nepoberá žiadne dávky sociálneho zabezpečenia. Ďalej bol oboznámený aj doklad o poskytnutí dávky v hmotnej núdzi zo 4.9.2017 a podľa lekárskej správy sa lieči v psychiatrickej ambulancii v K. od augusta 2017 pre úzkostnú depresívnu poruchu s nespavosťou a taktiež bola oboznámená žiadosť o priznanie invalidného dôchodku o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté. .

Súd zhodnotiac všetky dôkazy jednotlivo a v ich súhrne zistili nasledovné:

Obžalovaný H. D. si od decembra 2016 doposiaľ, t. j. do 2.4.2019 do dňa vyhlásenia rozsudku úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť na svojho syna, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 30P/410/2015 zo dňa 27.6.2016, kde bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna 150,- Eur mesačne a túto sumu neuhradil, čím mu na dlžnom výživnom vznikol dlh vo výške najmenej 3.845,- Eur.

Obžalovaný vyhlásil, že má vedomosť o povinnosti platiť výživné, ale zároveň uviedol, že prišiel o zamestnanie a následne poberal len dávky sociálneho zabezpečenia a z toho dôvodu nebol schopný platiť výživné. Rozsah aj skutočnosť, že aká suma nebola zaplatená je zrejماً najmä z výsluchu K. D., ktorá uviedla, že za uvedené obdobie nezaplatil žiadnu sumu. Skutočnosť, že obžalovaný mal zdroje na platenie výživného je potrebné poukázať na skutočnosť, že pracovný pomer bol ukončený pre neuspokojivé pracovné výsledky a boli mu ihneď ponúknuté aj ďalšie pracovné ponuky, ktoré neakceptoval a samotná skutočnosť, že sa lieči pre depresívne stavy a nespavosť ako aj skutočnosť, že požiadal o invalidný dôchodok nemá vplyv na to, aby si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal formou priameho úmyslu tým, že vedome neplatil výživné na svojho maloletého syna V. D., aj keď táto povinnosť mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 30P/410/2015 a zároveň sa konania dopustil kvalifikovaným spôsobom, lebo v predchádzajúcich 24 mesiacov bol za takýto čin odsúdený a preto naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a vychádzal z trestnej sadzby uloženej v osobitnej časti Tr. zákona a to vo výmere 1 až 5 rokov, kde súd mal za to, že aj trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby je dostačujúci a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 1 roka. Nakoľko obžalovaný už bol v minulosti právoplatne odsúdený za obdobný trestný čin a kde na neho ani hrozba trestom nemala dostatočný prevýchovný účinok, súd ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa

§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko tento v predchádzajúcich 10 rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.